

УДК 346.7:368

І.М. ВОЙЦЕХОВСЬКА, аспірант кафедри господарського права юридичного факультету Київський національний університет імені Тараса Шевченка, м. Київ

## **ОСОБЛИВОСТІ ПРАВОВОГО СТАТУСУ ПРОФЕСІЙНИХ ПЕРЕСТРАХОВИКІВ-РЕЗИДЕНТІВ**

**Ключові слова:** перестрахування, перестрахова діяльність, перестраховик, перестрахова компанія, перестраховики-резиденти, професійні перестраховики, правовий статус.

*Проаналізовано особливості правового статусу професійних перестраховиків-резидентів, зокрема досліджуються основні елементи правового статусу вказаних суб'єктів. Обґрунтована необхідність розмежування правових статусів професійних перестраховиків та страховиків.*

**Вступ.** Обов'язковою умовою нормального функціонування ринку перестрахових послуг є наявність суб'єктів перестрахової діяльності, які можуть задовольнити потреби споживачів у відповідних послугах на професійній основі, що й обумовлює необхідність дослідження особливостей їхнього правового статусу.

**Аналіз останніх досліджень і публікацій.** Дослідженням окремих питань, пов'язаних із особливостями правового статусу суб'єктів перестрахової діяльності, займалися такі вчені-правники та вчені-економісти: А.О. Бойко, А.П. Волошина, О.В. Кнейслер, В.В. Нечипоренко, Н.Б. Пацурія, К.Г. Семенова, Л.В. Супрун, Т.В. Татаріна, К.В. Третяк та ін.

**Постановка завдання.** Основна мета статті — виявлення особливостей правового статусу професійних суб'єктів перестрахової діяльності, зокрема професійних перестраховиків-резидентів, що дають змогу визначити їх як окремих суб'єктів підприємництва.

**Результати дослідження.** На сьогодні відповідно до основних законодавчих та науково-теоретичних підходів суб'єктами, які здійснюють перестрахову діяльність, є: 1) страховики та перестраховики-резиденти (національні страхові та перестрахові компанії); 2) страховики та перестраховики-нерезиденти (іноземні страхові та перестрахові компанії), які здійснюють перестрахову діяльність із головного офісу; 3) філії страховиків та перестраховиків-нерезидентів, які здійснюють перестрахову діяльність на території України.

Головні спеціалізовані суб'єкти перестрахової діяльності — професійні перестраховики, тобто національні та іноземні перестрахові компанії, а також філії перестраховиків-нерезидентів, виключним видом діяльності яких є надання професійних перестрахових послуг, основними серед яких виступають перестраховики-резиденти. Як доводить світова практика, що сформувалася після ухвалення Директиви ЄС про перестрахування [1] у більшості економічно розвинених

країн, перестрахові компанії визнаються окремими суб'єктами підприємництва, до порядку створення та подальшого функціонування яких, як правило, встановлюються особливі (підвищені) вимоги та умови [2, с. 41—42]. Однак сьогодні законодавство України переважно урегулює особливості правового статусу національних страховиків, а для національних перестраховиків відповідна регламентація здійснюється за аналогією [3].

Так, зокрема, аналіз ст. 2, 12, 30 Закону України «Про страхування», а також п. 2.12, 4.9, 4.10 Ліцензійних умов провадження страхової діяльності, затверджених розпорядженням Держфінпослуг від 28.08.2003 № 40, дає можливість зробити висновок, що до найважливіших вимог до порядку створення та умов подальшого функціонування професійних перестраховиків в Україні відносяться вимоги та умови щодо: **1) організаційно-правової форми:** перестраховики мають бути створені у формі акціонерних, повних, командитних товариств або товариств з додатковою відповідальністю; **2) кількості учасників / засновників:** кількість учасників / засновників перестрахової компанії повинна бути не менше трьох; **3) мінімального розміру статутного капіталу:** для перестраховика, який займається іншими видами перестрахування, ніж перестрахування, що пов'язане зі страхуванням життя, мінімальний розмір статутного капіталу має відповідати сумі, еквівалентній 1 млн євро; для перестраховика, який займається перестрахуванням, що пов'язане зі страхуванням життя, — 10 млн євро за валютним обмінним курсом валюти України; **4) внесення інформації про перестраховика до Державного реєстру страховиків (перестраховиків) України,** що є обов'язковою умовою легітимації перестрахової компанії у статусі суб'єкта права; **5) отримання ліцензій на здійснення страхової діяльності, яка одночасно дає право на здійснення перестрахової діяльності за визначеними у ліцензії видами страхування:** перестраховик має право здійснювати перестрахову діяльність в Україні лише у випадку отримання ним відповідної ліцензії.

Виходячи з того, що положення чинного законодавства України у сфері перестрахування встановлюють для вітчизняних перестраховиків ряд вимог, тотожних із вимогами, які висуваються до порядку створення та діяльності вітчизняних страховиків (що визначають їхнє

право на зайняття відповідною діяльністю), доходимо висновку, що вказані суб'єкти (страховики та перестраховки України) на сучасному етапі розвитку перестрахового ринку в нашій державі фактично прирівнюються між собою. Однак з огляду на те, що перестрахова діяльність є окремим та самостійним видом підприємництва [4, с. 301], наявна ситуація є суттєвою перепорою для подальшого розвитку та ефективного здійснення в Україні такої діяльності.

Відповідно до офіційних відомостей, отриманих з Єдиного державного реєстру страховиків (перестраховиків) України, у даний час на національному перестраховому ринку функціонує лише одна професійна перестрахова компанія, а саме: Приватне акціонерне товариство «Перестраховальне товариство «Європоліс» [5], яке на практиці поєднує проведення як страхових, так і перестрахових операцій [6, с. 177].

Але ситуація на перестраховому ринку не завжди була такою. У період розбудови страхового бізнесу на ринкових засадах в Україні почали створюватися компанії, які позиціонували себе як професійні перестраховики («Скіфія Ре», «Гарант Ре», «Лідер Ре»). Проте спроби створити в нашій країні надійний інститут професійних перестраховиків не здійснилися [7, с. 94]. Варто наголосити, що основною причиною, через яку професійні перестраховики (на чому вони самі наголошують) покидають вітчизняний ринок перестрахування, є недосконалість національного законодавства у частині врегулювання їхньої діяльності [8].

Тому на даний час на вітчизняному ринку перестрахування функціонують переважно національні страхові компанії, для яких здійснення перестрахових операцій є одним із напрямів їхньої діяльності, що суттєво гальмує розвиток перестрахування в Україні.

Поза тим, практична відсутність професійних перестрахових компаній на перестраховому ринку України сприяє «виходу на нього» іноземних перестраховиків. А зважаючи на той факт, що перестраховикам-нерезидентам, як правило, передаються в перестрахування найбільші за обсягами ризику, вітчизняний ринок втрачає на цьому значні суми перестрахових премій [9, с. 37; 10, с. 153]. Крім того, за таких умов практично не відбувається його капіталізація.

Викладене вище дає нам можливість зробити висновок про існування на сучасному етапі розвитку перестрахової діяльності в Україні значних перешкод у її ефективному здійсненні. Це спричинено тим фактом, що інститут професійних перестраховиків у нашій країні досі несформований. Тож вирішення наявних проблем на перестраховому ринку України та забезпечення його подальшого розвитку є можливим лише за умови створення спеціалізованих перестрахових компаній, які займаються виключно перестраховуванням і до сфери діяльності яких не входить пряме страхування та, відповідно, прямі контакти зі страхувальниками [11, с. 10].

На необхідності появи на вітчизняному ринку перестраховування професійних гравців, які спеціалізуються на наданні перестрахових послуг, наголошують знані вчені-правники та вчені-економісти, проте деякі з них [12, с. 93, 95; 13, с. 29], незважаючи на висловлення аргументів на користь запровадження спеціальних вимог до порядків створення та умов подальшого функціонування спеціалізованих перестрахових компаній, продовжують визнавати їх лише як різновид страхових компаній.

На наш погляд, професійні перестрахові компанії є окремими (самостійними) суб'єктами підприємництва, елементи правового статусу яких характеризуються наявністю власних ознак, що унеможлиблює їхнє ототожнення з іншими суб'єктами господарювання. Це також дає змогу визначити такі ознаки — особливості елементів правового статусу професійної перестрахової компанії, до яких варто віднести:

- *безпосереднє здійснення перестрахової діяльності з надання перестрахових послуг з метою захисту майнових інтересів перестраховальників.* У більшості економічно розвинених країн світу переважно використовуються послуги спеціалізованих перестрахових компаній, виключним видом діяльності яких є здійснення перестраховування, на що вони у встановленому законом порядку отримують окрему ліцензію. На сьогодні на міжнародному ринку перестраховування діє майже 250 професійних перестраховиків [14].

В Україні для національних перестраховиків дане питання є вкрай актуальним, адже недоліки вітчизняного законодавства у сфері страхування та перестраховування призводять до то-

го, що на практиці такі суб'єкти, незважаючи на свій статус перестраховика, поєднують надання як страхових, так і перестрахових послуг. Дану ситуацію вважаємо неприпустимою, адже лише професійні перестраховики, які ніколи не були конкурентами для страхових компаній, можуть дійсно забезпечити перестраховий захист майнових інтересів останніх (в чому й полягає головна філософія діяльності професійного перестраховика) [15] та, як наслідок, сприяти підтримці економічної стабільності страхового ринку, зростанню рівня його фінансової безпеки, розширенню фінансових можливостей страховиків, меж страхового бізнесу [16, с. 108] та фінансової безпеки держави в цілому.

У зв'язку із чим пропонуємо доповнити § 2<sup>1</sup> «Перестраховування» Глави 35 Господарського кодексу України ст. 355<sup>2</sup> «Суб'єкти перестрахової діяльності», виклавши її ч. 2 у такій редакції: *«Предметом безпосередньої діяльності перестраховика може бути лише перестраховування»*. Також пропонуємо закріпити дане положення в Законі України «Про перестраховування та перестрахову діяльність», в ухваленні якого на сьогодні існує потреба [17];

- *вид та організаційно-правова форма.* Перестрахова діяльність як самостійний та особливий вид підприємництва полягає у наданні перестрахових послуг, які за своєю суттю є фінансовими. Тому, суб'єкти, які надають такі послуги, зокрема професійні перестрахові компанії, відносяться до фінансових установ.

Попри те, що діяльність перестрахових компаній повністю відповідає законодавчим вимогам, визначених у п. 1 ч. 1 ст. 1 Закону України «Про фінансові послуги та державне регулювання ринку фінансових послуг», даних суб'єктів не виокремлено у переліку фінансових установ (наданих у вказаному пункті), що є суттєвим недоліком чинного законодавства і потребує нагального усунення. А тому пропонуємо п. 1 ч. 1 ст. 1 Закону України «Про фінансові послуги та державне регулювання ринку фінансових послуг», яким надається перелік фінансових установ, доповнити фразою *«перестрахові компанії»*.

Щодо організаційно-правової форми перестрахових компаній, то відповідно до Директиви ЄС про перестраховування вони мають бути створені у формі акціонерного товариства [1]. Отже, чинне законодавство України з

питань перестраховування у відповідній частині потребує нагальної модернізації, з метою забезпечення якої пропонуємо визначити в Законі України «Про перестраховування та перестрахову діяльність», що *перестраховими компаніями є фінансові установи, створені у формі акціонерних товариств.*

Варто звернути увагу, що перспектива розвитку українського законодавства у даному напрямі знаходить своє відображення в Проекті № 1797-1, частина 1 ст. 8 якого передбачає, що національні страховики можуть бути утворені виключно у формі акціонерних товариств згідно з Законом України «Про акціонерні товариства» [18]. Однак суттєвим недоліком даного акта, на наш погляд, є те, що такі положення до національних перестраховиків застосовуються за аналогією, адже окремі вимоги щодо організаційно-правової форми останніх не передбачені;

- *порядок державної реєстрації та ліцензування.* На сьогодні українське законодавство, урегульовуючи порядок створення страхових та перестрахових компаній, передбачає обов'язкову державну реєстрацію та внесення інформації про перестрахову компанію в Єдиний державний реєстр страховиків (перестраховиків) України, а також отримання ліцензії на здійснення страхової діяльності, яка одночасно дає право на здійснення перестрахової діяльності також. Проте, зважаючи на самостійний та незалежний від страхової характер перестрахової діяльності [4, с. 301], а також з огляду на наявні проблеми, спричинені позицією вітчизняного законодавця щодо порядку утворення відповідних суб'єктів, вважаємо за необхідне запровадження окремого порядку державної реєстрації українських перестрахових компаній та ліцензування їхньої діяльності. Зокрема, необхідним є розробка та ухвалення розпорядження Нацкомфінпослуг: «Про затвердження ліцензійних умов провадження перестрахової діяльності», «Про Єдиний державний реєстр перестраховиків України»;

- *правовий режим майна перестрахової компанії.* Визначальну роль у майновому статусі страхової та перестрахової компаній відіграє статутний капітал — це мінімальний розмір майна цієї організації, що гарантує інтереси її кредиторів і не може бути меншим за визначену Законом суму [3, с. 99; 19, с. 44—61]. У разі недотримання вимоги щодо розміру статутно-

го капіталу державна реєстрація відповідного суб'єкта не допускається. Крім того, не допускається зменшення статутного капіталу вже зареєстрованої компанії до позначки нижче за встановлений законом України розмір.

Потрібно відзначити, що європейське законодавство не використовує термін «мінімальний статутний капітал», натомість оперує термінами «мінімальний гарантійний фонд» (*Minimum Guarantee Fund (MGF)* відповідно до *Solvency I* [20] або «мінімально необхідний капітал» (*Minimum Capital Requirement (MCR)* відповідно до *Solvency II*. Так, *Solvency II* було визначено, що мінімальний необхідний капітал для перестрахових компаній має становити не менше 3,6 млн євро (окрім підконтрольних перестрахових організацій, у випадку яких мінімальний необхідний капітал повинен бути не меншим за 1 млн євро). При цьому мінімально необхідний капітал для страхових компаній, які займаються страхуванням, не пов'язаним із життям, встановлений на рівні не менше, за 2,5 млн євро, а для організацій, що займаються страхуванням життя — 3,7 млн євро [21].

Отже, вимоги до розміру статутного капіталу професійних перестраховиків вищі за рівень вимог до статутного капіталу страховиків, які здійснюють страхування за іншими видами, ніж страхування життя. Разом із тим, дані вимоги є нижчими за вимоги, що встановлені до перестраховиків, які займаються страхуванням життя, що, на наш погляд, є необґрунтованим. Вирішення даної проблеми — у запровадженні окремих вимог до розміру статутного капіталу професійних перестрахових компаній України залежно від того, який вид перестраховування вони здійснюють. Адже перестраховування, пов'язане зі страхуванням життя (зважаючи на особливість перестрахових ризиків, які виникають у такому випадку), вимагає від статутного капіталу перестраховика, який його здійснює, вищого розміру у порівнянні із розміром статутного капіталу перестраховика, який спеціалізується на інших видах перестраховування.

Диференціацію мінімального розміру статутного (регулятивного) капіталу для національних страховиків та перестраховиків визначено також у Проекті № 1797-1, відповідно до якого мінімальний розмір регулятивного капіталу професійних перестраховиків не може бути меншим за 32 млн грн. Аналогічні

вимоги до мінімального розміру регулятивного капіталу передбачені для страховиків, які здійснюють страхування за класами, що належать до страхування життя, а для страховиків, що здійснюють страхування за іншими класами страхування, відповідні вимоги встановлені у розмірі, не менше за 22 млн грн [18]. Така законодавча практика, з одного боку, відображає європейський досвід у врегулюванні даного питання, а з іншого (як і в попередніх випадках) — не враховує необхідність існування більш високих вимог до розміру регулятивного капіталу перестраховиків, діяльність яких пов'язана зі страхуванням життя. Окрім цього, суттєвим недоліком даного законопроекту є те, що розмір мінімального статутного (регулятивного) капіталу визначається в національній валюті. За наявної політико-економічної ситуації в нашій країні це призводить до того, що зараз вимоги до мінімального розміру статутного (регулятивного) капіталу є значно нижчими за відповідні вимоги, передбачені Solvency II.

Таким чином, зважаючи на викладене вище, пропонуємо закріпити в Законі України «Про перестраховання та перестрахову діяльність» положення такого змісту: *«Мінімальний розмір регулятивного капіталу перестраховика, який займається іншими видами перестраховання, ніж перестраховання, що пов'язане зі страхуванням життя, встановлюється у сумі, еквівалентній 3,6 млн євро, а для перестраховика, який займається перестрахованням, що пов'язане зі страхуванням життя, — 20 млн євро за валютним обмінним курсом валюти України»;*

- *професійні засади здійснення перестрахової діяльності.* Як доведено світовою практикою, зокрема положеннями ст. 6 Директиви ЄС про перестраховання, однією з вимог, дотримання якої є обов'язковою для отримання ліцензії на право здійснення перестрахової діяльності, є наявність ефективного управління перестрахової компанії на чолі з особами з надійною репутацією та необхідними професійними якостями або досвідом [1]. Підтвердженням надійної репутації, відповідно до ст. 43 Директиви Solvency II, визнається пред'явлення довідки про відсутність судимості або іншого аналогічного документа, виданого компетентним судовим або адміністративним органом держави-члена походження чи держави-члена попереднього перебування іноземного грома-

дянина, що засвідчує дотримання вказаних вимог [21]. Тому дані положення мають бути відображені в Законі України «Про перестраховання та перестрахову діяльність».

Що ж стосується володіння необхідними професійними якостями або досвідом, то вони, як правило, підтверджуються наявністю вищої освіти та досвіду діяльності виключно у сфері перестраховання. З урахуванням специфіки діяльності професійних перестраховиків пропонуємо закріпити у вказаному Законі положення про те, що *керівники перестрахової компанії повинні мати вищу юридичну чи економічну освіту, а також мати досвід роботи у сфері страхування та / або перестраховання не менше ніж 3 роки.* Також пропонуємо Нацкомфінпослуг розробити та затвердити Типову програму підвищення кваліфікації керівників та головних бухгалтерів перестрахових компаній.

**Висновки.** Розглянуті вище ознаки (особливості елементів правового статусу) перестраховиків-резидентів дозволяють сформулювати такі визначення поняття перестрахової компанії (як самостійного суб'єкта підприємництва), яке пропонуємо закріпити в Законі України «Про перестраховання та перестрахову діяльність»: *«Перестрахова компанія — це фінансова установа, створена у встановленому законом порядку у формі акціонерного товариства, виключним видом діяльності якої є надання перестрахових послуг щодо захисту майнових інтересів страховиків з метою отримання прибутку на підставі ліцензії. Установа має необхідне для цього майно та володіє господарською правосуб'єктністю відповідно до закону та установчих документів».*

#### СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Директива 2005/68/ЄС Європейського парламенту та Ради від 16 листопада 2005 р. [Електронний ресурс]. — Режим доступу : <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/en/TXT/?uri=CELEX:32005L0068>
2. Пацурія Н.Б. Окремі теоретико-практичні проблеми регулювання правовідносин у сфері здійснення перестрахової діяльності / Н.Б. Пацурія // Вісн. Київського нац. ун-ту ім. Тараса Шевченка. Юрид. науки. — 2012. — Вип. 90. — С. 38—43.
3. Пацурія Н.Б. Правове регулювання страхової справи в Україні (організаційно-правовий аспект) : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.04 «Господарське право; господарсько-процесуальне право» / Н.Б. Пацурія. — К., 2000. — 217 с.

4. *Войцеховська І.М.* Поняття, ознаки та зміст перестрахової діяльності / І.М. Войцеховська // Адмін. право та процес. — 2015. — № 3. — С. 298—305.
5. *Державний реєстр фінансових установ* [Електронний ресурс]. — Режим доступу : <http://www.kis.nfp.gov.ua/>
6. *Кнейслер О.В.* Новітня парадигма формування ринку перестраховування України : дис. ... д-ра екон. наук: 08.00.08 «Гроші, фінанси і кредит» / О.В. Кнейслер. — Тернопіль, 2013. — 486 с.
7. *Сліпко К.* Проблеми та перспективи діяльності українських професійних перестраховиків / К. Сліпко // Світ фінансів. — 2014. — Вип. 3. — С. 90—98.
8. *Лидер уходит из перестрахования* // Экономические известия.—№ 66 (1299). — 23 апр. 2010 г. [Електронний ресурс]. — Режим доступу : <http://eizvestia.com/fin/full/4196410>
9. *Бойко А.О.* Перестраховування як механізм забезпечення фінансової стійкості страхової компанії : дис. ... канд. екон. наук: 08.00.08 «Гроші, фінанси і кредит» / А.О. Бойко. — Суми, 2011. — 278 с.
10. *Страховий і перестраховий ринки в епоху глобалізації* : моногр. / О.В. Козьменко, С.М. Козьменко, Т.А. Васильєва та ін. — Суми : Університетська книга, 2011. — 388 с.
11. *Пфайффер К.* Введение в перестрахование / К. Пфайффер. — М. : Анкил, 2000. — 155 с.
12. *Семенова К.Г.* Договір перестраховування : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.03 «Цивільне право та цивільний процес; сімейне право; міжнародне приватне право» / К.Г. Семенова. — Харків, 2007. — 190 с.
13. *Третяк К.В.* Ринок перестраховування в Україні: формування та перспективи розвитку : дис. ... д-ра екон. наук: 08.00.08 «Гроші, фінанси і кредит» / К.В. Третяк. — К., 2016. — 251 с.
14. *Балезіна М.* Порівняння маркетингової інноваційної політики в сфері перестраховування кептивного і класичного вітчизняного страховика [Електронний ресурс] / М. Балезіна, А. Бородавко. — Режим доступу : <http://pck.kneu.edu.ua/?p=109>
15. *Волошина А.* Поява в Україні професійних перестраховиків — закономірність! / А. Волошина // Страхова справа. — 2005. — № 2 (18). — С. 53.
16. *Кнейслер О.В.* Проблеми й перспективи розвитку професійного ринку перестраховування в Україні / О.В. Кнейслер // Фінанси України. — 2012. — № 11. — С. 108—117.
17. *Войцеховська І.М.* Перестрахове законодавство: стан та перспективи розвитку / І.М. Войцеховська // Право і суспільство. — 2015. — № 6—2. — С. 57—65.
18. *Про страхування*: Проект Закону України від 06.02.2015 № 1797-1 [Електронний ресурс]. — Режим доступу : [http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4\\_1?pf3511=53904](http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=53904)
19. *Фінансова діяльність підприємства* : підручн. / О.М. Бандурка, М.Я. Коробов, П.І. Орлов, К.Я. Петрова. — К. : Либідь, 1998. — 312 с.
20. *Директива Ради 73/239/ЄЕС* від 24 липня 1973 р. [Електронний ресурс]. — Режим доступу : <http://eurlex.europa.eu/legal-content/EN/ALL/?uri=CELEX:31973L0239>
21. *Директива 2009/138/ЄС* Європейського Парламенту та Ради від 25 листопада 2009 р. [Електронний ресурс]. — Режим доступу : [http://nfp.gov.ua/files/docs/EU/Директива%202009\\_138.doc](http://nfp.gov.ua/files/docs/EU/Директива%202009_138.doc)

## REFERENCES

1. *Dyrektyva 2005/68/Yes Yevropejs'kogo parlamentu ta Rady vid 16 lystopada 2005 roku* [Directive 2005/68/EC of the European Parliament and of the Council of 16 November 2005], available at: <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/en/TXT/?uri=CELEX:32005L0068>
2. *Paczuriya N.B.* (2012), *Okremi teoretyko-praktychni problemy reguluvannya pravovidnosyn u sferi zdjshnennya perestraxovoyi diyal'nosti* [Some theoretical and practical problems of legal regulation in the sphere of reinsurance activities], *Visnyk Kyiv's'kogo nacional'nogo universytetu imeni Tarasa Shevchenka. Yurydychni nauky*, vol. 90, pp. 38-43.
3. *Paczuriya N.B.* (2000), *Pravove reguluvannya strahovoyi spravy v Ukrayini (organizacijno-pravovyy aspekt)* [Legal regulation of insurance business in Ukraine (organizational and legal aspects)], Cand. of Legal Sci. dissertation, 12.00.04, Kiev, Ukraine.
4. *Voicsehov's'ka I.M.* (2015), *Ponyattya, oznaky ta zmist perestraxovoyi diyal'nosti* [The concept, characteristics and content of reinsurance activities], *Administratyvne pravo ta proces*, no. 3, pp. 298-305.
5. *Derzhavnyy reyestr finansovyh ustanov*, available at: <http://www.kis.nfp.gov.ua/>
6. *Knejsler O.V.* (2013), *Novitnya paradygma formuvannya rynku perestraxuvannya Ukrayiny* [The newest paradigm formation reinsurance market of Ukraine], *Doct. of Econom. Sci. dissertation*, 08.00.08, Ternopil, Ukraine.
7. *Slipko K.* (2014), *Problemy ta perspektyvy diyal'nosti ukraiyins'kyh profesijnyh perestraxovykyv* [Problems and prospects of Ukrainian professional reinsurers], *Svit finansiv*, vol. 3, pp. 90-98.
8. *Lyder uhodyt' z perestraxovanyya* [The leader goes out of reinsurance], available at: <http://uainsur.com/massmedia/13142/>
9. *Bojko A.O.* (2011), *Perestraxuvannya yak mehanizm zabezpechennya finansovoyi stijkosti strahovoyi kompaniyi* [Reinsurance as a mechanism to ensure the financial stability of the insurance company], *Cand. Of Econom. Sci. dissertation*, 08.00.08, Sumy, Ukraine.
10. *Koz'menko O.V., Koz'menko S.M., Vasyl'yeva T.A.* (2011), *Strahovyy i perestraxovyy rynky v epohu globalizaciyi* [The insurance and reinsurance markets in the era of globalization], *Universytets'ka knyga*, Sumy, Ukraine.
11. *Pfajffer K.* (2000), *Vvedenye v perestraxovanye* [An introduction to reinsurance], *Ankyl, Moscow, Russia*.
12. *Semenova K.G.* (2007), *Dogovir perestraxuvannya* [Treaty reinsurance], *Cand. of Legal Sci. dissertation*, 12.00.03, Kharkiv, Ukraine.
13. *Tretyak K.V.* (2016), *Rynok perestraxuvannya v Ukrayini: formuvannya ta perspektyvy rozvytku* [Reinsurance market in Ukraine: the formation and development prospects], *Doct. Of Econom. Sci. dissertation*, 08.00.08, Kyiv, Ukraine.
14. *Balezina M.*, *Porivnyannya marketingovoyi innovacijnoyi polityky v sferi perestraxuvannya keptyvnogo i klasychnogo vitchyznyanog ostrahovyka* [Comparing the marketing of innovation policy and the reinsurance captive of the

- classic domestic insurer], available at: <http://pck.kneu.edu.ua/?p=109>
15. Voloshyna A.P. (2005), *Poyava v Ukraini profesijnyh perestrahovykiv — zakonomirnist'!* [The emergence of professional reinsurers in Ukraine — a pattern!], available at: <http://forinsurer.com/public/06/11/24/2799>
  16. Knejsler O.V. (2012), *Problemy j perspektyvy rozvytku profesijnogo rynku perestrahuvannya v Ukraini* [Problems and prospects of development of the professional reinsurance market in Ukraine], *Finansy Ukrainy*, No. 11, pp. 108-117.
  17. Vojcexov's'ka I.M.(2015), *Perestrahove zakonodavstvo: stan ta perspektyvy rozvytku* [Reinsurance legislation: state and prospects of development], *Pravo i suspil'stvo*, No. 6-2, pp. 57-65.
  18. *Pro strahuvannya: Proekt Zakonu Ukrainy 1797-1 vid 06 lyutogo 2015 roku*, available at: [http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4\\_1?pf3511=53904](http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=53904)
  19. Bandurka O.M., Korobov M.Ya., Orlov P.I., Petrova K.Ya. (1998), *Finansova diyal'nist' pidpryyemstva* [Financial activities], Lybid', Kyiv, Ukraine.
  20. *Dyrektyva Rady 73/239/YeES vid 24 lypnya 1973 roku* [First Council Directive 73/239/EEC of 24 July 1973], available at: <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/ALL/?uri=CELEX:31973L0239>
  21. *Dyrektyva 2009/138/YeS Yevropejs'kogo Parlamentu ta Rady vid 25 lystopada 2009 roku* [Directive 2009/138/EC of the European Parliament and of the Council of 25 November 2009], available at: [http://nfp.gov.ua/files/docs/EU/Директива%202009\\_138.doc](http://nfp.gov.ua/files/docs/EU/Директива%202009_138.doc)

Надійшла 03.02.2017

*І.М. Войцеховская*

Киевский национальный университет имени Тараса Шевченко, г. Киев

#### ОСОБЕННОСТИ ПРАВОВОГО СТАТУСА ПРОФЕССИОНАЛЬНЫХ ПЕРЕСТРАХОВЩИКОВ-РЕЗИДЕНТОВ

Проанализированы особенности правового статуса профессиональных перестраховщиков-резидентов. В частности, исследуются основные элементы правового статуса указанных субъектов. Обоснована необходимость разграничения правовых статусов профессиональных перестраховщиков и страховщиков.

**Ключевые слова:** перестрахование, перестраховочная деятельность, перестраховщик, перестраховочная компания, перестраховщики-резиденты, профессиональные перестраховщики, правовой статус.

*I.M. Voitsekhovska*

Taras Shevchenko National University of Kyiv, Kyiv

#### THE FEATURES OF THE LEGAL STATUS OF PROFESSIONAL RESIDENT REINSURERS

The paper analyzes the peculiarities of the legal status of professional resident reinsurers. In particular, it examines the main elements of the legal status of these entities. In addition, it substantiates the necessity of differentiation of the legal status of professional reinsurers and insurers.

**Keywords:** reinsurance, reinsurance activity, reinsurer, reinsurance companies, reinsurers, professional resident reinsurers, legal status.